

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-617/17

Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S. A.

v.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Nejvyšší soud, Polsko)]

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2019

„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Článek 82 ES – Zneužití dominantního postavení – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 3 odst. 1 – Použití vnitrostátního práva hospodářské soutěže – Rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, kterým se ukládá jedna pokuta na základě vnitrostátního práva a druhá pokuta na základě unijního práva – Listina základních práv Evropské unie – Článek 50 – Zásada *ne bis in idem* – Použitelnost“

1. *Dominantní postavení – Unijní pravidla – Vnitrostátní právní úprava – Souběžné použití – Důsledky – Použití vnitrostátního práva v případě, že Komise ne zahájila řízení za účelem přijetí rozhodnutí podle nařízení č. 1/2003 – Povinnost vnitrostátních orgánů použít rovněž článek 82 ES (Článek 82 ES; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 3 odst. 1)*

(viz body 25, 26)

2. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, kterým se ukládá jedna pokuta na základě vnitrostátního práva a druhá pokuta na základě unijního práva – Porušení zásady *ne bis in idem* – Neexistence – Podmínka – Dodržení zásady proporcionality (Články 10 ES a 82 ES; Listina základních práv Evropské unie, článek 50; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 3 odst. 1 a článek 5)*

(viz body 28–39 a výrok)

Shrnutí

Soudní dvůr se v rozsudku ze dne 3. dubna 2019, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie (C-617/17), v podstatě zabýval výkladem zásady *ne bis in idem*, která je uvedena v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie. Tento rozsudek byl vydán v rámci sporu mezi pojišťovnou Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S. A. a polským orgánem pro hospodářskou soutěž ve věci rozhodnutí posledně uvedeného, kterým pojišťovně uložil z důvodu zneužití dominantního postavení jednu pokutu za porušení vnitrostátního práva hospodářské soutěže a druhou pokutu za porušení unijního práva hospodářské soutěže.

Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že zásada *ne bis in idem* nebrání tomu, aby vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž uložil podniku v rámci téhož rozhodnutí jednu pokutu za porušení vnitrostátního práva hospodářské soutěže a druhou pokutu za porušení článku 82 ES. V takové situaci se musí vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nicméně ujistit, že pokuty, které byly uloženy společně, jsou přiměřené povaze protiprávního jednání.

Soudní dvůr v tomto ohledu zdůraznil, že z jeho judikatury vyplývá, že uvedená zásada má zabránit tomu, aby byl podnik opětovně odsouzen nebo stíhán, což předpokládá, že tento podnik byl dřívejším rozhodnutím, proti kterému již nelze podat opravný prostředek, odsouzen nebo bylo shledáno, že nenese odpovědnost.

Soudní dvůr proto dospěl k závěru, že zásada *ne bis in idem* se nemá použít v situaci, kdy vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž použije v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1/2003¹ souběžně vnitrostátní právo hospodářské soutěže a unijní pravidla hospodářské soutěže a na základě článku 5 tohoto nařízení sankcionuje podnik tím, že mu v rámci téhož rozhodnutí uloží jednu pokutu za porušení tohoto práva a druhou pokutu za porušení těchto pravidel.

¹ – Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).